

účinky úpadečného řízení zahájeného v jiném členském státě proti jiné společnosti usazené na území posledně uvedeného státu, nepostačuje pouhé zjištění propojení majetku těchto společností k prokázání toho, že se v posledně uvedeném státě nachází i místo, kde jsou soustředěny hlavní zájmy společnosti, proti které byla podána uvedená žaloba. K vyvrácení domněnky, že se toto místo nachází v místě sídla, je nutné, aby celkové posouzení veškerých relevantních skutečností umožnilo prokázat, že se místo skutečného řízení a kontroly společnosti, proti které je podána žaloba za účelem rozšíření úpadečného řízení, nachází v členském státě, ve kterém bylo zahájeno původní úpadečné řízení, toto je přitom zjištělné pro třetí osoby.

(¹) Úř. věst. C 161, 19.6.2010.

Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 15. prosince 2011 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Högsta förvaltningsdomstolen (dříve Regeringsrätten) — Švédsko) — Försäkringskassan v. Elisabeth Bergström

(Věc C-257/10) (¹)

(„Migrující pracovníci — Sociální zabezpečení — Dohoda uzavřená mezi Evropským společenstvím a jeho členskými státy na jedné straně a Švýcarskou konfederací na straně druhé o volném pohybu osob — Nařízení EHS č. 1408/71 — Státní příslušník členského státu, který vykonával výdělečnou činnost ve Švýcarsku — Návrat do státu původu“)

(2012/C 39/05)

Jednací jazyk: švédština

Předkládající soud

Högsta förvaltningsdomstolen (dříve Regeringsrätten)

Účastníci původního řízení

Žalobce: Försäkringskassan

Žalovaná: Elisabeth Bergström

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Högsta förvaltningsdomstolen (dříve Regeringsrätten) — Výklad čl. 3 odst. 1 a článku 72 nařízení Rady (EHS) č. 1408/71 ze dne 14. června 1971 o uplatňování systémů sociálního zabezpečení na zaměstnané osoby a jejich rodiny pohybující se v rámci Společenství (Úř. věst. L 149, s. 2), ve znění nařízení Rady (EHS) č. 3427/89 ze dne 30. října 1989 (Úř. věst. L 331, s. 1), jakož i Dohody uzavřené mezi Evropským společenstvím a jeho členskými státy na jedné straně a Švýcarskou konfederací na straně druhé o volném pohybu osob (Úř. věst. L 114, s. 6) — Nárok na rodičovské dávky (föräldrapenning) — Vnitrostátní právní předpisy, které podmiňují nárok na vyšší rodinnou dávku, než je zaručená částka, dosažením potřebné doby zdravotního pojištění ve stanoveném období — Výše rodinné dávky určená v závislosti na příjmech z výdělečné činnosti v tomto členském státě —

Osoba s bydlištěm ve členském státě (Švédsko), která však dosáhla minimální doby pro přiznání vyšší rodinné dávky v plné délce tím, že byla pojištěna v systému zdravotního pojištění v jiném státě (Švýcarsko)

Výrok

1) Článek 8 písm. c) dohody mezi Evropským společenstvím a jeho členskými státy na jedné straně a Švýcarskou konfederací na straně druhé o volném pohybu osob, podepsané dne 21. června 1999 a článek 72 nařízení Rady (EHS) č. 1408/71 ze dne 14. června 1971 o uplatňování systémů sociálního zabezpečení na zaměstnané osoby, osoby samostatně výdělečně činné a jejich rodinné příslušníky pohybující se v rámci Společenství ve znění nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1386/2001 ze dne 5. června 2001, musí být vykládány v tom smyslu, že podmiňuje-li vnitrostátní právní úprava členského státu získání takové rodinné dávky, jako je dávka dotčená v původním řízení, dosažením doby pojištění, zaměstnání či samostatné výdělečné činnosti, je příslušná instituce tohoto členského státu na základě dohody a nařízení č. 1408/71 povinna pro účely přiznání této rodinné dávky zohlednit takovéto doby dosažené v plné délce na území Švýcarské konfederace.

2) Článek 8 písm. a) uvedené dohody a čl. 3 odst. 1, čl. 23 odst. 1 a 2, čl. 72, jakož i bod N odst. 1 přílohy VI k nařízení č. 1408/71, ve znění nařízení č. 1386/2001, musí být vykládány v tom smyslu, že v případě, že se výše takové rodinné dávky, jako je dávka dotčená v původním řízení, určuje podle pravidel o dávkách v nemoci, musí být tato částka ve prospěch osoby, která v plné délce dosáhla doby výdělečné činnosti potřebné ke vzniku tohoto nároku na území jiné smluvní strany, vypočítána s přihlédnutím k příjmům osoby, která má srovnatelnou zkušenost a kvalifikaci a která na území členského státu, v němž je o tuto dávku žádáno, vykonává srovnatelnou činnost.

(¹) Úř. věst. C 195, 17.7.2010.

Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 15. prosince 2011 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Hof van Cassatie van België — Belgie) — Jan Voogsgaerdt v. Navimer SA

(Věc C-384/10) (¹)

(„Římská úmluva o právu rozhodném pro smluvní závazkové vztahy — Pracovní smlouva — Volba práva smluvními stranami — Kogentní ustanovení práva rozhodného v případě neexistence volby práva — Určení tohoto práva — Zaměstnanec, který vykonává práci ve více než jednom smluvním státě“)

(2012/C 39/06)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

Hof van Cassatie van België